

Sygn. akt: X C 366/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa **R. S.**

przeciwko (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o zapłatę

orzeka:

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód R. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w W. kwoty 1557 złotych tytułem zwrotu ceny pięciu telefonów komórkowych zakupionych w sklepie pozwanego, które okazały się wadliwe.

Pozwany Euro - (...) sp z o.o. w W. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc brak podstaw ze strony powoda do odstąpienia od umowy w odniesieniu do trzech z pięciu urządzeń, a co do pozostałych brak legitymacji czynnej powoda, wobec faktu, iż telefony te zakupiła inna osoba.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 28 grudnia 2011 roku w sklepie pozwanego-markecie R. (...) przy ul. (...) w T. zakupiony został telefon komórkowy typu smartfon (...) (zwany dalej G.) przez I. S.-małżonkę powoda, w ramach działalności gospodarczej Usługi (...) w cenie 799 złotych. W dniu 31 marca 2012 roku identyczny telefon zakupiła w tym samym sklepie (...)–matka powoda, (...) Usługi (...). Drugi telefon tego typu w ramach działalności gospodarczej, A. S. (1) zakupiła u pozwanego w dniu 14 kwietnia 2012 roku. Obydwa w cenie po 669 złotych.

W dniu 12 stycznia 2013 roku powód R. S. zakupił u powoda w tej samej jego placówce dwa smartfony (...) w cenie po 379 złotych.

Powyższe telefony były przedmiotem reklamacji, składanej pozwanemu. Pierwszą reklamację zgłoszono w dniu 17 listopada 2012 roku, dotyczyła ona urządzenia zakupionego w dniu 28 grudnia 2011 roku. Telefon miał się sam

wyłączać, miał także być niesprawny przycisk cofania. Serwis autoryzowany nie stwierdził powyższych usterek. Dokonał jedynie aktualizacji oprogramowania.

Drugą reklamację, dotyczącą telefonu zakupionego w dniu 31 marca 2012 roku zgłoszono w dniu 22 grudnia 2012 roku. Telefon miał tracić zasięg przy pierwszej karcie SIM i samoczynnie resetować się podczas kalibracji. Serwis dokonał aktualizacji oprogramowania. Nie stwierdzono usterek zgłoszonych w reklamacji.

Kolejna reklamacja z dnia 16 lutego 2013 roku dotyczyła ponownie tego samego telefonu, który znowu miał tracić zasięg na pierwszej karcie. Testy w autoryzowanym serwisie nie potwierdziły tej usterki.

Następną reklamację, też dotyczącą utraty zasięgu na karcie SIM nr 1 zgłoszono w dniu 16 lutego 2013 roku i dotyczyła urządzenia zakupionego w dniu 14 kwietnia 2012 roku. Ponownie testy w autoryzowanym serwisie nie potwierdziły tej usterki.

Reklamacje dotyczące obydwu telefonów P., zakupionych przez powoda zgłosił on w dniu 30 marca 2013 roku. Dotyczyła ona wyświetlania menu w kilku językach. Dokonano reinstalacji oprogramowania, czyli przywrócenia ustawień fabrycznych, co może wykonać sam użytkownik smartfona. Nie stwierdzono żadnych usterek urządzeń przy rozpoznawaniu tych reklamacji.

Kolejne reklamacje obydwu telefonów P. powód zgłosił w dniu 21 lutego 2015 roku. Zgłosił kilka usterek w każdym z urządzeń. Od razu też w trakcie składania reklamacji złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy ich sprzedaży. Serwis autoryzowany potwierdził tym razem nieprawidłowości w działaniu obydwu urządzeń i zasugerował ich naprawę poprzez wymianę płyty głównej. Powód, którego pozwany poinformował o możliwości naprawy w dniu 6 marca 2015 roku (tj. 13 dni od wniesienia reklamacji), nie przyjął tej propozycji. Powód w kolejnym piśmie do pozwanego zarzucił przekroczenie 14-dniowego terminu na odpowiedź na reklamację i ponownie zażądał zwrotu zapłaconej ceny.

Wszystkie działania reklamacyjne, w odniesieniu do wszystkich telefonów, podejmował powód osobiście.

/Dowód:

-zeznania świadków:

A. S. (2)-częściowo - k.319 akt, M. B.-k.319 akt, R. T.-k.320 akt,

-dokumenty:

zgłoszenia reklamacyjne i dokumenty związane z reklamacjami powoda-k.13-164, 288-291, 294-306,308-318, 332, 335,337,340,343,346-347,350-351,353,354-357,358a-359,368-391 akt, faktury VAT-k. 285,287,334 339,345,349,358 365,367 akt, dokumenty wydania towaru-k.284, 286,333,338, 344,348,352,357 akt, ekspertyzy serwisowe-k.282,283 akt, informacja (...)k.336,341 akt/.

Sąd zważył, co następuje

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. B. i R. T.. Ich zeznania, w treści związane z wykonywaną przez świadków pracą zawodową, w pełni korespondują z treścią dowodów z dokumentów w przedmiotowej sprawie. Podobnie, jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka A. S. (2), za wyjątkiem jego oceny wadliwości reklamowanych telefonów G.. Świadek nie jest fachowcem w tej dziedzinie, nie był także użytkownikiem żadnego z tych urządzeń. W ocenie Sądu, świadek - syn powoda, prawdopodobnie w przedmiotowej sprawie, pogląd w sprawie wadliwości telefonów miał wyrobiony pod wpływem powoda. Sam świadek był dosyć słabo zorientowany w całej sprawie. Nie wiedział nawet ilu telefonów sprawa dotyczy.

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci dokumentów zawartych w aktach sprawy, których wiarygodności ani autentyczności strony nie zakwestionowały.

Pozostałe wnioski dowodowe, złożone przez powoda, pozostawił on do uznania Sądu. Wobec powyższego Sąd, dysponując obszernym materiałem dowodowym w sprawie, nie uznał konieczności przeprowadzania dalszego postępowania dowodowego dla merytorycznego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Powództwo jest całkowicie bezzasadne.

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy pozwala niejako na oddzielenie kwestii reklamacji telefonów G. oraz telefonów P..

Należy w tym miejscu zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, iż powód nie jest legitymowany w sprawie odnośnie roszczeń dotyczących trzech urządzeń G.. Te trzy telefony zostały bowiem zakupione przez inne osoby: A. S. (1) oraz I. S. jako przedsiębiorców. Potwierdzają to jednoznacznie dokumenty dotyczące tych zakupów, w których powód nie występuje jako kupujący. Tym samym wszelkie roszczenia dotyczące tych transakcji, w tym w szczególności odstąpienie od umowy sprzedaży, dla swej skuteczności wymagałoby działania właścicieli zakupionego sprzętu, a nie powoda, nawet jeżeli użytkował je na zasadzie użyczenia. Powód nie zdołał wykazać w procesie, iż nabył powyższe telefony od właścicielek po ich zakupie u pozwanego. Powód przedłożył wprawdzie oświadczenie A. S. (1) (k.410 akt) iż telefony są własnością powoda, jest ono jednak zbyt lakoniczne, nie wskazuje w jaki sposób, kiedy i w drodze jakich czynności prawnych własność urządzeń przeszła na powoda. Ponadto, ten dokument nie może dotyczyć telefonu stanowiącego własność I. S.. Tak więc powód w żaden sposób nie był legitymowany do odstąpienia od umowy której nie zawierał a tym bardziej do wniesienia powództwa we własnym imieniu o zwrot ceny zapłaconej przez właścicielki towaru.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 353 § 1 (a contrario) kodeksu cywilnego oddalił powództwo w tej części.

Odnosząc się do części roszczenia pozwu, dotyczącej smartfonów P., zostały one bez wątpienia zakupione przez powoda jako konsumenta i do ich reklamacji mają zastosowanie obowiązujące naówczas przepisy Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego [Dz.U.nr141 z 2002r. poz.1176], zwanej dalej ustawą.

Powód dwukrotnie reklamował obydwa urządzenia P.. Pierwsza reklamacja okazała się bezzasadna. Urządzenia wymagały jedynie regulacji we własnym zakresie poprzez przywrócenie ustawień fabrycznych, co może wykonać każdy użytkownik urządzenia samodzielnie, w oparciu o instrukcję obsługi sprzętu. Ostatecznie, czynność tę wykonał za powoda serwis autoryzowany. Zasadna była natomiast druga reklamacja z dnia 21 lutego 2015 roku, w której autoryzowany serwis uznał nieprawidłowe funkcjonowanie obydwu urządzeń i zaproponował naprawę poprzez wymianę płyty głównej obydwu smartfonów. Powód bezzasadnie nie przyjął tej naprawy i stanął na stanowisku odstąpienia od umowy, żądając zwrotu zapłaconej ceny. Powód zarzucił przy tym przekroczenie przez pozwanego 14 dniowego terminu na ustosunkowanie się do żądania reklamacyjnego. Jak zasadnie podniósł pozwany, odpowiedź uwzględniająca reklamację powoda za zasadną i proponująca naprawę, nastąpiła 13 dnia od dnia złożenia reklamacji. Tym samym, w świetle art. 8 ustawy pozwany był uprawniony do przywrócenia urządzeń do stanu zgodnego z umową poprzez naprawę, która usunęłaby usterki urządzeń, jako wykonana przez serwis autoryzowany. W razie bezskuteczności lub nieopłacalności naprawy, pozwany był jeszcze uprawniony do wymiany towaru na wolny od wad. Dla pozwanego wykonanie tego ostatniego obowiązku byłoby niesłychanie łatwe, jako że prowadzi on sprzedaż detaliczną wszelkich urządzeń elektronicznych na największą w Polsce skalę. Dopiero niewykonanie powyższych obowiązków przez pozwanego, dałoby powodowi uprawnienie ustawowe do żądania obniżenia ceny bądź odstąpienia od umowy.

W ocenie Sądu, pozwany gotów był wykonać swoje obowiązki ustawowe wobec powoda, który jednak nie wyraził na to zgody. W tej sytuacji, powód nie miał żadnych podstaw faktycznych i prawnych do odstąpienia od umowy sprzedaży telefonów P..

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo także w tej części, po myśli art. 8 ustawy (a contrario).